

navadnega. Želeti bi bilo, da bi se misel spoštovane Bogomile v kratkem izpolnila, bodisi na ta ali oni način, in tudi jaz se strinjam s pisateljico, da ta »ideja pač ne zasluži, da umre že o porodu«. D.

Moderni Efijalt.

U boga bila mati
a sin bogat gospod, —
zato izdal očitno
je mater in svoj rod.

In zopet rodu hlini
ljubav, nezvesti sin —
da tlako bi mu delal
v domovju brat — trpin —

Polagoma spoznanje
pa je došlo trpko :
Pri tujcih slave, blaga,
pridobil da ne bo. —

Ne trebaš Efijaltov,
oj, mati Slava ti —,
da žepe si polnili
iz tvoje bi krvi!

Zorana.

Junakinja.

Spisala Mara.

v svojem razredu imam deklico, katere ne morem nikoli kaznovati, dasi se mi skoro nikdar ne nauči, kar ukažem. — Kaznovati je pa ne morem zato, ker je poleg petih mlajših in dveh starejših bratov in sester hči uboge vdove.

Ko smo se pred letom vprašali nekega dne: «komu neki zvoni?» odgovarjalo se je kar križem: «Petriču; ostavil je ženo, ki je obično bolna in osmero otrok.

«Kaj počne, revica sedaj?»

«I, kaj, otroke odda v sirotišnico».

«Znorela bi, ko bi se meni zgodilo tako».

«I, Bog je velik, on vse preživi!»

Tako so modrovale o pogrebu naše vaščanke.

Žalostno je bilo videti kar celo vrsto otrok v črnih čednih predpasnikih, a v sirotišnico ni vdova poslala nobenega.

Milo se mi je storilo vselej, ko sem se ozrla v visoko, drobno, blede dekletce tam v zadnji klopi in premišljevala sem, v kolikih skrbeh in revščini mora živeti uboga njena mati, ki ni niti prav zdrava.